

Requiem de Mozart —Orquestra Simfònica del Vallès & Cor Madrigal

Nadal al Palau

Dissabte, 13 de gener de 2024 - 18 h

Diumenge, 14 de gener de 2024 - 12 h

Sala de Concerts

Concert organitzat i coproduït per:

Orquestra
simfònica
del Vallès

Patrocinadors i col·laboradors principals de l'OSV:

Finançat per:

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Mireia Tarragó, soprano

Tànit Bono, mezzosoprano

Roger Padullés, tenor

Gerard Farreras, baix

Josep Lluís Gil, rapsoda

Cor Madrigal (Pere Lluís Biosca, director)

Orquestra Simfònica del Vallès

Carlos Ágreda, director

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Divertiment en Re major

Allegro

Andante

Presto

Morten Lauridsen (1943)

Soneto de la noche

Wolfgang Amadeus Mozart

Requiem en Re menor, KV 626

Introitus:

Requiem aeternam (cor i soprano)

Kyrie eleison (cor)

Sequentia:

Dies irae (cor)

Tuba mirum (soprano, contralt, baríton i tenor)

Rex tremendae (cor)

Recordare, Jesu pie (soprano, contralt, baríton i tenor)

Confutatis (cor)

Lacrimosa (cor)

Offertorium:

Domine Jesu (cor, soprano, contralt, baríton i tenor)

Hostias et preces (cor)

Sanctus (cor)

Benedictus (cor, soprano, contralt, baríton i tenor)

Agnus Dei (cor)

Communio:

Lux aeterna (cor)

Aquest concert té una durada de 70 minuts sense pausa.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #coral #músicauniversal

Poema

Nadala

Ara que arribes, somni de Nadal,
joiós en el silenci de la fosca...
D'on ve la llum que vetlla en el fondal
i esguarda la paraula que s'embosca?

Un crit esquinça el ventre terrenal
i el cant que en neix s'escampa per la posta.
A l'alba el vent festeja divinal:
és temps de mirra i or, temps de resposta.

Homes: ¿que recordeu aquell portal
i el gest humil que al món l'estrella mostra?
Heu vist la fonda nit, l'alè pasqual,
que oculta entre els avets el seu bell rostre?

Una deu cristal·lina i eternal
encén boscatge endins la vella cova.
I l'aigua que prové del cel més alt
proclama de matí la bona nova.

Laia Llobera

(Desembre de 2023)

Comentari

Mozart i Lauridsen: entre el divertiment i la transcendència

El programa d'avui combina tres obres d'estils, gèneres i formacions instrumentals diferents: una serenata, un motet i un rèquiem, que requereixen orquestra de cordes per una banda, cor *a cappella* per l'altra i, per últim, cor, solistes vocals i orquestra.

En el cas del *Divertiment KV 136* de Mozart, remet a les sessions de Hausmusik (música domèstica) que s'interpretava en cases i salons, a vegades amb algun instrument de vent. Era una música que s'adreçava a una escolta no necessàriament atenta i, sobretot, més plaent que descriptiva, sense una voluntat de transmetre emocions i significats específics. Per això solen ser peces no gaire extenses, ni desenvolupades, on els efectes contrapuntístics no són gaire sofisticats, tot facilitant que els propis comensals i nobles diletants les interpretessin. El *Divertiment KV 136*, en Re major, és la primera de les *Simfonies de Salzburg* (*KV 136*, *KV 137* i *KV 138*), escrita durant els primers anys de mandat de l'arquebisbe Colloredo a Salzburg. Data del 1772 i encara que el nom pugui induir a error, i més quan s'interpreta amb orquestra de corda, originalment va ser escrit per a quartet de cordes. Es divideix en tres moviments i, estranyament, prescindeix de minuet, ni tampoc té marxes, giges o variacions com era costum en serenates, cassacions i divertiments seguint l'herència de les suites barroques.

Com va apuntar Alfred Einstein, Mozart devia compondre aquestes partitures durant els preparatius de l'òpera *Lucio Silla* com a possible complement durant l'estrena d'aquest títol a Milà. Com que el minuet a Itàlia no era fonamental com al centre d'Europa i França, no el va incorporar. Tampoc inclou marxes, ni giges, ni variacions, com era costum en les serenates, cassacions i divertiments seguint l'herència de les suites barroques. Es tracta d'una peça encantadora i distesa amb estructura sonatística en el primer moviment i força riquesa melòdica assimilable al món operístic, amb un tractament temàtic i texturació influïda pel nord d'Alemanya. L'"Andante" és un dels molts exemples mozartians d'equilibri i contenció en crear moviments lírics emotius d'estil *cantabile*, mentre que el "Presto" destaca pel ritme i la combinació d'un tema en forma de rondó amb girs ornamentals.

Seguidament, el *Sonet de la nit* del compositor estatunidenc d'ascendència danesa Morten Lauridsen (1943) proposa una imitació dels antics motets a partir del text de Pablo Neruda (de qui enguany se celebren els cinquanta anys de la mort). Harmonitzat a l'entorn del Fa sostingut major –amb una incursió en el corresponent mode menor–, es desenvolupa orgànicament sobre un joc predominant d'homofonies i homorítmies (com si el cor fos una sola veu) trencat per recursos com: entrades fugades de les veus, notes de valors llargs davant subdivisions rítmiques, subtils dissonàncies o l'ús del silenci en algun compàs. En conjunt, genera una sensació d'estatisme, de flotació i d'aura mística fruit d'un melodisme d'arrels gregorianes mogut per graus conjunts i amb un tractament sil·làbic del text, amb el qual Lauridsen s'atansa a una espiritualitat –subjectiva, com predomina al segle XX– íntimament relacionada amb la recerca estètica de la capacitat simbòlica i evocadora de la música.

Per últim, el *Requiem* de Mozart és una de les composicions més comentades, interpretades i fascinants de tots els temps. No exempta d'una controvèrsia que la història i la musicologia han endreçat i desmitificat, atesa la mort del compositor a mig compondre-la, es tracta d'un encàrrec que el comte Franz von Walsegg va fer arribar al compositor l'estiu del 1791. Walsegg, músic afeccionat que encomanava obres a compositors que posteriorment s'interpretaven com si fossin seves al seu castell de Stuppach, volia una missa de difunts per homenatjar la seva esposa, que havia mort el 14 de febrer d'aquell any. Segons el modern examen dels manuscrits, hi van intervenir fins a quatre personalitats diferents, però va ser completat principalment per Franz Xaver Süssmayr, un dels alumnes de Mozart, a partir de les indicacions del compositor i de la seva vídua, així com d'altres esbossos (com al “Sanctus” i al “Benedictus”).

Amb el precedent del quartet de la mort a l'*Idomeneo, re di Creta*, escrit deu anys abans, l'orquestració tendeix als colors foscos i s'hi barregen elements operístics, maçònics i de la tradició religiosa (acabar amb la mateixa fuga del “Kyrie” segons els preceptes del segle XVIII). També hi ha combinació de diversos estils com “savi” i “ombra”: el primer es percep en el refinament dels passatges imitatius, fugats i polifònics (“*Kyrie*”, “*Quam olim Abrahae*”, “*Hosanna*”), l'audàcia expressiva dels quals remet a Bach i Händel; mentre que el segon, ho fa en passatges tempestuosos i exaltats com el “*Dies irae*” i el “*Confutatis*”.

Dominat per la tonalitat general de Re menor, poc emprada per Mozart i associada a la mort i al buit existencial (com en *Don Giovanni*), aquest *Requiem* també presenta passatges de lirisme i dolçor (“*Domine Jesu*”), de súpliques imitant el plor i els sospirs (“*Lacrimosa*”) i amb l’ús obligat d’instruments com el trombó (“*Tuba mirum*”, seguit d’una ària declamatòria del baix). Igualment destaca per la sonoritat del *corno di bassetto* (al “*Recordare*”), que era un tipus de clarinet de timbre més mòrbid, velat i adient per a l’expressió del *pathos*.

A partir d’elements de grandiositat i intimitat, de polifonia i melodia, de modernitat i tradició, es tracta d’una obra concebuda per un catòlic creient i membre de la maçoneria, que ofereix una perspectiva conciliadora entre vida i mort. Per aquest motiu també acaba amb el “*Lux aeterna*”: una pregària invocadora perquè la llum divina arribi a les ànimes dels creients en el més enllà.

Albert Ferrer Flamarich, Musicògraf i historiador de l’art

Palau de la Música Catalana

Un 2024 de cites imprescindibles

Javier Camarena

Rèquiem de Brahms
amb Balthasar Neumann
& Thomas Hengelbrock

Rinaldo de Händel

L'incoronazione di Poppea de Monteverdi

Sol Gabetta & Bertrand Chamayou

Sara Blanch & Albert Guinovart

Vadim Repin & Nikolai Lugansky

Passió segons sant Mateu
amb Christoph Prégardien

Passió segons sant Joan
amb Jordi Savall

Yuja Wang

I més de 100 concerts!

Consulta la programació a
palaumusica.cat

Biografies

Mireia Tarragó, soprano

Nascuda a Tarragona (1995), al llarg dels anys d'estudi va rebre tres vegades la beca de la Fundació Victoria de los Ángeles i va fer el curs superior de cant i el Màster d'Interpretació de Lied a l'ESMUC acabant amb el màxim reconeixement.

Actualment forma duo amb la pianista Carmen Santamaría, amb qui ofereix recitals de cançó arreu del territori espanyol donant a conèixer obres desconegudes de compositores. També han estrenat recentment el seu primer disc en homenatge a la figura del compositor càntabre Arturo Dúo Vital.

En el camp operístic darrerament ha debutat en el personatge de comtessa de Ceprano de *Rigoletto* de Verdi, sota la batuta d'Oliver Díaz i compartint escenari amb Àngel Òdena, Antonio Gandía i Sabina Puértolas. En repertori té personatges com Lucy de *The telephone* de Menotti, Micaëla de *Carmen* o Lauretta de *Gianni Schicchi*.

Ha guanyat diversos guardons, com el Premi Catalunya Música del concurs El Primer Palau i el premi a la millor intèrpret de lied del Concurs Germans Pla de Balaguer. L'any 2018 va debutar a la Schubertiada de Vilabertran amb la pianista Marina Pelfort i hi va tornar l'estiu del 2020 formant part del Kallias Ensemble. Ha estat programada al cartell principal del LIFE Victoria amb Eric Ledesma i Franciso Poyato, al piano, i també acompanyada del Trio Pedrell, amb qui va estrenar unes obres de Pedro Pardo sobre poemes de Victoria de los Ángeles. Ha cantat en sales importants, com l'Auditori Nacional de Bordeus interpretant el paper de soprano solista d'*El pessebre* de Pau Casals i a l'Auditori de Barcelona, on interpretà la soprano solista d'*El Messies* de Händel.

Tànit Bono, mezzosoprano

Inicià la seva formació musical amb el seu avi i la completà al Conservatori de Vila-seca i al Conservatorium van Amsterdam. Amb la professora Ana Luisa Chova realitzà el Màster d'Òpera a València. A més, ha seguit formant-se per Europa amb diversos professionals: David Wilson Johnson, John Streets, Valérie Guilloit, Iain Farrington, Emma Kirkby, Fred Jacobs, Malcolm Walker, David Owen Norris, Jeff Cohen, Isabel Rey, Udo Reinemann, Rudolf Jansen, Margreet Honig, Ofèlia Sala o Mariella Devia, entre d'altres.

Va guanyar el premi extraordinari de la Fundació Ferrer-Salat al 54è Concurs Internacional de Cant Francesc Viñas i també dos premis al Concurs de Cant Germans Pla de Balaguer 2013.

Ha actuat a les òperes *Rinaldo* i *Alcina* de G. F. Händel, *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, *Hänsel und Gretel* d'E. Humperdink, etc.

Ha participat en recital a la Quinzena Musical de Sant Sebastià i ha estrenat el cicle *Tànit, sis cançons de desig* d'Albert Guinovart, escrit per a la seva veu. Debutà al Gran Teatre del Liceu la temporada 2018-19 amb *Kàtia Kabanovà*.

Roger Padullés, tenor

© Marta Escobar

Nascut a Sallent i posteriorment establert a Valls, inicià la seva formació vocal a l'Escolania de Montserrat. Continua els estudis a l'Escola de Música de Cambrils i actuà amb diverses formacions corals, com la Coral Verge del Camí de Cambrils o la Capella Príncep de Viana. Com a solista, atret pel lied alemany, es traslladà a estudiar cant a Friburg de Brisgòvia (Alemanya) amb R. Pinheiro, becat per la Generalitat de Catalunya. L'any 2009 guanyà el segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el Premi Plácido Domingo.

Després de Friburg de Brisgòvia, completà la seva formació operística a l'Opéra Studio del Théâtre National d'Estrasburg (França) i inicià tot seguit una carrera professional que l'ha dut a cantar, entre d'altres, al Gran Teatre del Liceu, Teatro Municipal de Santiago de Xile, Opéra National du Rhin, Concertgebouw d'Amsterdam, Teatro Real de Madrid, Capitole de Tolosa de Llenguadoc o al Palau de les Arts de València, on ha estat dirigit per batutes com ara Zubin Mehta o els directors d'escena Peter Brook o Christoph Marthaler.

Paral·lelament ha actuat també en concerts de lied i oratori, com al Capitole de Tolosa de Llenguadoc, Opéra National du Rhin d'Estrasburg o al Rosenblatt Recital Series de Londres.

L'any 2015 va rebre el Premi Enderrock al millor disc de clàssica per *Mompou songs*, atorgat per la crítica, i els anys 2017, 2018 i 2019 el Premi Enderrock, per votació popular, també al millor disc de clàssica per *Tossudament Llach*, *Cançó d'amor i de guerra* i *Llull*, respectivament.

També ha escrit i dirigit escènicaament alguns dels seus últims espectacles, com *Händel. Eclipsi total*; *Emili Vendrell, la veu del poble*; *Dones d'òpera*, amb el cor Èulia de Valls; *Lenigma Garreta*, i ha creat i dirigit una adaptació participativa de *La flauta màgica* de W. A. Mozart amb motiu de les Decennals de Valls del 2022.

Gerard Farreras, baix

Va estudiar cant al Conservatori Superior de Música del Liceu, on després de finalitzar els estudis va obtenir una beca per fer un màster al mateix centre i participar a la producció final de *Die Zauberflöte* interpretant el paper de Sarastro. Guardonat amb cinc premis extraordinaris al Concurs Tenor Viñas i Voci Verdiane Città di Busseto, Parma, ha participat en *masterclasses* de Jaume Aragall, Simon Estes, Deborah Polaski, Joan Pons, Carles Chausson, Eric Halfvarson, Dolora Zajick, Bo Skovhus, Thomas Hampson o Matthew Polenzani, entre d'altres.

Antic membre de l'Internationales Opernstudio de la Staatsoper de Stuttgart durant tres temporades, hi ha interpretat els rols de Sarastro i Sprecher (*Die Zauberflöte*), Angelotti (*Tosca*), Zio Bonzo (*Madama Butterfly*), Basilio (*El barber de Sevilla*), Zúñiga (*Carmen*), Farfarello i Die Küchin (*L'amor de les tres taronges*) i Nikitic (*Boris Godunov*), entre d'altres.

Anteriorment va ser membre de l'NRW Opernstudio, on va cantar Caronte (*Orlando Paladino*), gran sacerdot (*Nabucco*) i maquinista (*El cas Makropoulos*).

També ha cantat *Die Zauberflöte* al Festival de Peralada, *Tosca* a Oviedo, *Otello* a Pamplona, *La bohème* i *Messa da Requiem* a Sabadell, *Anna Bolena* al Palau de les Arts a València i *Nos* al Teatro Real de Madrid.

Cor Madrigal

Va ser fundat per Manuel Cabero el 1951. El 1993 Mireia Barrera en va assumir la direcció i el setembre del 2019 la succeí Pere Lluís Biosca com a director titular. L'activitat del Cor se centra en la interpretació del repertori contemporani, tot mostrant un interès especial en la divulgació dels autors catalans. Paral·lelament acara les obres per a cor i orquestra dels períodes barroc i clàssic.

El Cor Madrigal ha estat dirigit per grans batutes, com *Celibidache*, *Comissiona*, *Cambreling*, *Cao*, *McCreesh*, *Decker*, *Foster*, *King*, *Mas*, *Mena*, *Pablo Pérez*, *Pinnock*, *Pons*, *Oue*, *Ros Marbà*, *Rostropóvitx*, *Scimone* i *Vicent*. Durant l'etapa que Manuel Cabero va estar al davant, el Cor Madrigal va cantar en l'estrena mundial d'*Atlàntida* de Falla i en la primera audició a Espanya de la *Missa Solemnis* de Mozart.

En l'àmbit discogràfic cal destacar l'enregistrament de la música coral de Joaquim Homs, amb motiu del centenari del seu naixement, realitzat per a la Fundació Autor de la SGAE (2007).

Al Gran Teatre del Liceu ha participat en les produccions de les òperes *Kàtia Kabanovà* de Janáček, *Oedipe* d'Enesco, *Le portrait de Manon* de Massenet i *Les mamelles de Tirésias* de Poulenc, i a la cantata *La pesta* de Gerhard.

El Cor Madrigal ha col·laborat amb l'artista Perejaume amb motiu de l'aniversari de Jacint Verdaguer, l'exposició "Amidament de Joan Coromines" i la inauguració de l'exposició "Pessebre Sert" a la Fundació Miró, com també amb la Companyia IT Dansa que dirigeix Catherine Allard.

De les darreres temporades cal remarcar les seves gires per Euskadi i Andalusia amb l'Orquesta Barroca de Sevilla (*El Messies* de Händel i *Missa en Si menor* de Bach); amb l'Orquesta Sinfònica de Galícia, a la Corunya i Lisboa (*Lobgesang* de Mendelssohn) i amb I Solisti Veneti, i les actuacions als festivals de música antiga de Barcelona i Aranjuez, Cicle Ibercamera al Palau de la Música i al Ciclo de Grandes Intérpretes de la UAM a l'Auditorio Nacional de Madrid.

La temporada 2011-12 el Cor va iniciar una residència artística a l'Auditori Municipal de Vilafranca. Des de la temporada 2012-13 és cor adscrit de L'Auditori i l'Orquesta Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

El Cor Madrigal gaudeix de la col·laboració de l'Institut Català de les Empreses Culturals.

Orquestra Simfònica del Vallès

© Lorenzo Duaso

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i ben aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau i Nadal al Palau, i a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia. És membre fundador de la Fundació Òpera a Catalunya i acompanya el circuit Òpera a Catalunya. N'han estat directors titulars: Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 el director és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

Carlos Ágreda, director

Nascut a Colòmbia, està desenvolupant una prometedora carrera internacional als Estats Units, Europa i a l'Amèrica Llatina, i està cridant l'atenció per la seva expressiva musicalitat i un lideratge carismàtic al podi i més enllà.

Va centrar per primera vegada l'interès internacional en arribar a la tercera ronda del Concurs Internacional de Direcció de l'Orquestra de Cadaqués amb vint-i-dos anys. Prèviament havia estat becari de direcció al Curtis Institute of Music, sota la tutela de Yannick Nézet-Séguin, i posteriorment es va convertir en director musical de l'Empire State Youth Orchestra de Schenectady (Nova York). Posteriorment va ser seleccionat com a guanyador de la primera edició del Concurs Internacional de Direcció de Rotterdam, on va dirigir la Filharmònica de Rotterdam i la Sinfonia Rotterdam.

Ha dirigit importants orquestres al seu país, com la Sinfónica Nacional de Colòmbia, Orquesta Filarmónica de Bogotá i Orquesta Filarmónica de Medellín, i recentment la Filarmónica Joven de Colòmbia al Festival Rheingau Musik d'Alemanya, i intervenint en l'últim moment per dirigir la Gira Nacional Colòmbia 2022 de l'orquestra. Altres actuacions seves inclouen Opera Philadelphia, Manchester Camerata, BBC Philharmonic i Curtis Opera Theater. Ha treballat estretament amb directors de renom mundial: Juanjo Mena, Andrés Orozco-Estrada, Cristian Măcelaru, Michael Tilson Thomas, Sir Andrew Davis i Leonard Slatkin, entre d'altres.

Ha viscut a Colòmbia, Anglaterra, els Estats Units i Alemanya. Va néixer a Bogotà, on va estudiar direcció, piano i composició a la Universitat Juan N. Corpas. Va fer un màster del prestigiós programa de direcció del Royal Northern College of Music i té un diploma de postgrau del Curtis Institute of Music.

El repertori i els interessos musicals d'Ágreda abasten no només l'ampli ventall de la música simfònica a través de les èpoques clàssica i romàntica i el segle XX, sinó també l'òpera, la música coral, contemporània, electrònica, la improvisació i la música de les Amèriques. La seva aproximació a la nova música s'ha desenvolupat no només com a compositor guardonat, sinó també col·laborant amb nombrosos compositors i dirigint més d'una trentena d'estrenes mundials, així com actuant en festivals de nova música.

Textos

Morten Lauridsen (1943)

Soneto de la noche

(poema de Pablo Neruda)

Cuando yo muera quiero tus manos en mis ojos:
quiero la luz y el trigo de tus manos amadas
pasar una vez más sobre mí su frescura:
sentir la suavidad que cambió mi destino.

Quiero que vivas mientras yo, dormido, te espero,
quiero que tus oídos sigan oyendo el viento,
que huelas el aroma del mar que amamos juntos
y que sigas pisando la arena que pisamos.

Quiero que lo que amo siga vivo
y a ti te amé y canté sobre todas las cosas,
por eso sigue tú floreciendo, florida,

para que alcances todo lo que mi amor te ordena,
para que se pasee mi sombra por tu pelo,
para que así conozcan la razón de mi canto.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Requiem en Re menor, K. 626

Introitus

Introit

Introitus

Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.
Te decet hymnus, Deus, in
Sion,
et tibi reddetur votum in
Jerusalem:
Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet.
Requiem aeternam dona eis,
Domine:
et lux perpetua luceat eis.

Kyrie

Kyrie eleison.
Christe eleison.
Kyrie eleison.

Sequenz

Dies irae, dies illa,
Solvat saeculum in favilla:
teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futurus,
quando iudex est venturus,
cuncta stricte discussurus!

Introit

*Dóna'ls el repòs etern, Senyor:
i que la llum eterna els il·lumini.
Per tu, oh Déu, aquest himne a
Sió,
i per tu els nostres vots a
Jerusalem.
Escolta la meua pregària;
tota carn vindrà cap a tu.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor:
i que la llum perpètua els
il·lumini.*

Kyrie

*Senyor, tingueu pietat.
Crist, tingueu pietat.
Senyor, tingueu pietat.*

Seqüència

*Dia d'ira serà aquell dia,
en què reduirà el món a cendra:
David i la Sibil·la afirmaren.
Gran espant sobrevindrà
quan el jutge arribarà
a escutar-ho tot rigorosament!*

Tuba mirum spargens
sonum
per sepulchra regionum,
coget omnes ante thronum.
Mors stupebit et natura,
cum resurget creatura,
judicanti responsura.
Liber scriptus proferetur,
in quo totum continetur,
unde mundus judicetur.
Judex ergo cum sedebit,
quidquid latet apparebit:
nil inultum remanebit.
Quid sum miser tunc
dicturus?
Quem patronum rogaturus,
cum vix justus sit securus?

Rex tremendae majestatis,
qui salvandos salvas gratis,
salva me, fons pietatis.

Recordare, Jesu pie,
quod sum causa tuae viae:
ne me perdas illa die.
Quaerens me, sedisti lassus,
redemisti crucem passus:
tantus labor non sit cassus.

*El so esclatant de la trompeta
ressonant per les tombes,
reunirà tothom davant el tron.
La mort i la natura s'astoraran
quan la criatura ressuscitarà
per respondre al judici.
S'obrirà el llibre
que conté tot allò
que ha de ser jutjat del món.
Quan el Jutge, doncs, seurà,
tot allò amagat apareixerà;
res no romandrà impune
Malaurat, què diré jo aleshores?
A quin amo pregaré,
quan ni els justos estaran
segurs?*

*Rei de majestat temible,
que salves lliurement, els qui
s'han de salvar,
salva'm a mi, font de bondat.*

*Recorda't, pietós Jesús,
que sóc la causa de la teva
vinguda:
no em perdis aquell dia.
T'has assegut, cansat de buscar-
me,
m'has redimit pel sofriment en
creu;
que tant esforç no sigui en va.*

Juste judex ultionis,
donum fac remissionis,
ante diem rationis.
Ingemisco, tamquam reus:
culpa rubet vultus meus:
supplicanti parce, Deus.
Qui Mariam absolvisti,
et latronem exaudisti,
mihi quoque spem dedisti.
Preces meae non sunt dignae:
Sed tu bonus fac benigne,
ne perenni cremer igne.
Inter oves locum praesta,
et ab haedis me sequestra,
statuents in parte dextra.

Confutatis maledictis,
flammis acribus addictis.
Voca me cum benedictis.
Oro supplex et acclinis,
cor contritum quasi cinis:
Gere curam mei finis.

Lacrimosa dies illa,
qua resurget ex favilla
judicandus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
pie Jesu Domine;
dona eis requiem.
Amen.

*Jutge que castigues amb justícia,
fes-me do del perdó
abans del Dia del Judici.
Gemego com un culpable,
la culpa m'enrogeix el rostre;
Déu, perdona el qui et suplica.
Tu que vas absoldre Maria,
i que escoltares el lladre,
a mi esperança em donares.
Els meus precs no són dignes,
però tu, tan bo, per la teva
bondat,
fes que no cremi al foc etern.
Dóna'm lloc en el teu ramat,
separa'm dels boc, s,
i posa'm a la dreta.*

*Quan els maleïts, confosos,
seran lliurats a les flames
venjatives,
crida'm amb els beneïts.
Suplicant i prosternat,
el cor contrit com la cendra,
et conjuro que t'apiadis de la
meva fi.*

*Dia de llàgrimes aquell
en què renaixerà de la cendra
l'home culpable, per ser jutjat.
Perdona'l, doncs, oh Déu.
Jesús misericordiós, Senyor,
Dóna'ls repòs.
Amén.*

Offertorium

Domine Jesu Christe,

Rex gloriae, libera animas,
omnium fidelium
defunctorum
de poenis inferni
et de profundo lacu:
libera eas de ore leonis,
ne absorbeat eas tartarus,
ne cadant in obscurum:
sed signifer sanctus michael
repraesentet eas in lucem
sanctam:
quan olim abrahamae promisisti
et semini ejus.

Hostias et preces tibi,

Domine,
laudis offerimus:
tu suscipe pro animabus illis,
quarum hodie memoriam
facimus:
fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam:
quam olim Abrahamae promisisti
et semini ejus.

Sanctus

Sanctus, sanctus,
sanctus, Dominus Deus
Sabaoth.
Pleni sunt caeli
et terra gloria tua.
Osanna in excelsis.

Ofertori

*Senyor Jesucrist,
rei de la glòria, allibera totes les
ànimes
dels fidels difunts,
de les penes dels inferns
i de les aigües profundes.
Allibera'ls de la boca del lleó,
que l'abisme no els engoleixi,
i que no caiguin a les tenebres,
sinó que l'abanderat sant
Miquel
els condueixi a la llum santa.
Tal com prometeres antany a
Abraham
i als seus descendents.*

Sacrificis i precs de lloança,

*Senyor,
t'oferim.
Rep-los per aquelles ànimes
de què avui fem memòria.
Fes-les, Senyor, passar
de mort a vida.
Tal com prometeres antany a
Abraham
i als seus descendents.*

Sanctu

*Sant, sant,
sant és el Senyor Déu dels
exèrcits.
El cel i la terra són plens
de la teva glòria.
Hosanna a les altures.*

Benedictus

Benedictus qui venit
in nomine Domini.

(Chorus)
Osanna in excelsis.

Agnus Dei

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem.
Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
dona eis requiem
sempiternam.

Communio

Lux aeterna luceat eis,
Domine:
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.
Requiem aeternam dona eis,
Domine,
et lux perpetua luceat eis.
Cum sanctis tuis in aeternum:
quia pius es.

Benedictu

*Beneït el qui ve
en nom del Senyor*

*(Cors)
Hosanna a les altures.*

Agnus Dei

*Anyell de Déu,
tu que lledes el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lledes el pecat del món,
dóna'ls el repòs.
Anyell de Déu,
tu que lledes el pecat del món,
dóna'ls el repòs etern.*

Comunió

*Que la llum perpètua els
il·lumini, Senyor,
amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.
Dóna'ls el repòs etern,
Senyor,
i que la llum perpètua els
il·lumini.
Amb els teus sants i per sempre,
tu que ets misericordiós.*

També et pot interessar...

Simfònics al Palau

Dissabte, 20.01.24 – 18.30 h

Sala de Concerts

—Gardel, tangos i milongues

Sílvia Pérez Cruz, cantant

Marcelo Mercadante, bandoneó

Miquel Àngel Cordero, contrabaix

Orquestra Simfònica del Vallès

Marta Cardona, directora

A. Piazzola: *Libertango, Adiós Nonino, Loving, Anxiety, Fear*

C. Gardel: *Cumparsita, Volver, Mi Buenos Aires querido, Por una cabeza, Soledad, Nostalgia*

A. Yupanqui: *A qué le llaman distancia, Piedra y camino*

Obres de Miquel Àngel Cordero, Eduardo Arolas, Fito Páez i Sílvia Pérez Cruz

Preus: de 20 a 68 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarisas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MUSICA
ORFEÓ
CATALÀ

